

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Het einde van het koninkrijk Juda

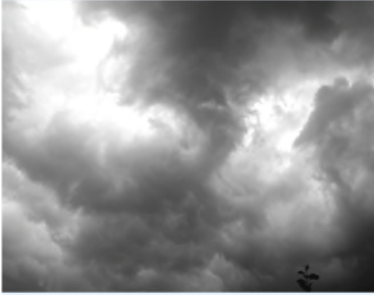
De belegering van Jeruzalem duurde bijna twee jaar. Toen namen Babylonische soldaten de stad in. Koning Sedekia vluchtte, maar hij werd gevangengenomen en naar Babel gebracht. Hij kreeg een vreselijke straf: hij werd blind gemaakt, nadat zijn zonen en veel edelen voor zijn ogen waren gedood. Jeruzalem werd verwoest. Alles staken de Babyloniërs in brand, ook de mooie tempel van de HEER. Eerst hadden ze alle schatten eruit gehaald, om ze mee te nemen naar Babel. Veel mensen werden naar Babel gebracht. Alleen een aantal armen mocht blijven. Jeremia mocht kiezen of hij meeging naar Babel of in het land bleef. Hij koos ervoor te blijven.

Het leek alsof God Zijn belofte vergeten was, en niet meer voor Zijn volk zorgde. Maar dat was niet zo. De koning van Babel stelde Gedalja, een betrouwbare legeroverste, aan om voor hen te zorgen, maar hij moest wel de koning van Babel gehoorzaam zijn. Veel naar de buurlanden gevluchte Judeeërs waren daar blij om, en keerden terug. Maar iemand uit de koninklijke familie, Jismaël, doodde Gedalja, en nam iedereen mee om naar de Ammonieten te gaan. Maar Jochanan, een legeroverste, bevrijdde het volk en bracht hen weer terug.

Ze waren bang voor de koning van Babel, omdat Gedalja gedood was, en wilden vluchten naar Egypte. Ze vroegen Jeremia wat God zei wat ze moesten doen. Na zijn gebed zei God dat ze niet moesten gaan. Toen werden ze boos, en zeiden tegen Jeremia dat hij loog. Ze gingen toch naar Egypte, en namen Jeremia mee. Ook daar sprak Jeremia als profeet van de HEER, en zei dat zij om hun ongehoorzaamheid veel ellende zouden meemaken.

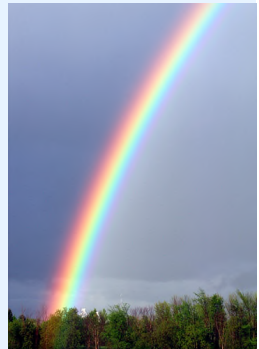
God zorgde ook in Babel voor Zijn volk. Hij gaf hen een heel bijzondere profeet: Ezechiël. In Babel zat ook de vorige koning van Juda, Jochachin. God gaf de koning van Babel in het hart hem vrij te laten, en zelfs aan zijn tafel te laten eten. De gelovige Joden waren dankbaar. Zij zagen dat God voor het huis van David zorgde. Dat was omdat uit Davids nakomelingen de Messias, De Here Jezus, geboren zou worden. Hij zal voor altijd Koning worden. Er waren ook enkele bijzondere jonge mannen samen met Jochachin naar Babel gebracht, en zij dienden God. Wie dat waren en wat zij deden, lees je de volgende keer.

De dag was goed begonnen, met een strakblauwe hemel, en de warmte van het septemberzonnetje maakte veel goed. Maar toen Sam en Anne van school naar huis wilden gaan, vulde de hemel zich met torenhoge onweerswolken en werd het hoe langer hoe donkerder. Ze hadden geen van beiden een paraplu meegenomen, en daarom bleven ze in het schoolportiek wachten in de hoop dat het onweer gauw weg zou trekken. Maar binnen de kortste keren regende het pijpenstelen - ze konden de overkant van de weg nauwelijks zien.

Na een kwartiertje hield het onweer op, en konden ze naar huis. De zon begon weer te schijnen, en de wegtrekkende zwarte wolken staken scherp af tegen de blauwe lucht. En toen zagen ze de regenboog! Eerst een beetje vaag, maar dan een heel duidelijke veelkleurige boog, die in een halve cirkel boven de velden in de verte stond. "Kun jij alle kleuren zien?" vroeg Sam aan zijn zus. "Ja, ik denk het", kwam het antwoord. "En welke kleuren, dan?" Die wist Anna heel goed, en jij ook, denk ik.

Mama had de regenboog ook gezien, en was blij dat de kinderen zo verstandig waren geweest zich niet kletsnat te laten regenen. "Weten jullie nog waarom de regenboog er is?" Sam wist het wel: "Omdat God nooit meer een grote watervloed over de aarde zou brengen". Ze zochten in de Bijbel het verhaal van Noach op, en lazen: "Deze belofte doe Ik jullie: nooit meer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit", zei God, "zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen Mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: Ik plaats Mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen Mij en de aarde" (Genesis 9:11-13).

"Wat is een verbond?" vroeg Anna. "Dat is een bijzonder soort belofte. Iemand verplicht zich iets te doen voor een ander. Meestal zijn er anderen bij om te getuigen. Maar God geeft ons daarvoor in de plaats een teken, dat Hij Zijn woord zal nakomen: de regenboog. Dus elke keer als wij een regenboog zien, moeten we blij zijn, want God houdt Zich altijd aan Zijn beloften".

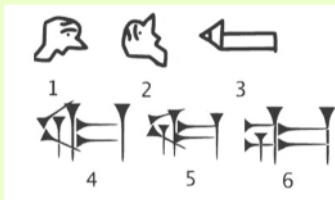
Wist je dat?

Rekenen

Stel je voor dat er geen cijfers bestonden. Dan zou ons leven er anders uitzien... Maar er was een tijd dat dit echt zo was! Voordat mensen met cijfers gingen rekenen, hebben ze eeuwenlang 'geturfd'. Heel lang geleden konden ze niet even een pen en papier pakken om streepjes te zetten. Maar met een scherpe steen konden ze wel streepjes kerven in een botje of een stokje. Dit werd meestal gedaan als iemand schulden had. Daar komt de uitdrukking 'iets op je kerfstok hebben' vandaan. Hoe meer streepjes, hoe meer schuld. Later telde men met vingers, tenen, steentjes, kraaltjes, of schelpjes.

Ongeveer 6000 jaar geleden begonnen mensen te schrijven. Op stukken klei of steen werden vreemde tekens gekrast. Die leken net kleine tekeningen, en daarom wordt wat zij tekenden 'beeldtaal' genoemd. Ook voor hoeveelheden

werden er tekeningen bedacht. Een hand betekende meestal 5, een hand + een voet 10, een neus 1. Elk volk had weer andere tekens; wat voor de handel wel erg lastig was. Toen bedacht men dat je voor iedere hoeveelheid een eigen symbooltje moest bedenken. Zo ontstonden de cijfers 1 t/m 6. Heel lang werden er maar 6 cijfers gebruikt. Onze klok herinnert nog aan die tijd: 1 uur is 60 minuten, 1 minuut is 60 seconden. Een dagdeel is 6 uur. Maar de ontwikkeling stond niet stil. De cijfers werden uitgebreid naar 9. Maar ook toen was er nog steeds een probleem; want de nul was onbekend. 'Nul' was niets en niemand dacht eraan dat je ook een teken voor 'niets' moest maken. Tot het opeens heel snel ging: slimme mensen bedachten een systeem om oneindig door te kunnen tellen, door voor de 'niks' een rondje te tekenen. In de Bijbel lezen we dat Abraham een stuk land kocht om Sara te kunnen begraven. Hij betaalde daar 400 stukken zilver voor. Abraham kende toen al de 10 cijfers. Ook nu gebruiken we nog steeds dezelfde cijfers. Jij leert geen ouderwetse staartdelingen meer, maar de nieuwe rekenmethode is eigenlijk helemaal niet zo nieuw. Er zijn kleitabletten met deelsommen gevonden uit de tijd van Jozef. De sommen zijn precies hetzelfde zoals in jouw rekenboek. Misschien maakte Jozef dus wel de zelfde sommen als jij nu!

Internet

Wist je dat je ook zelf een mooie regenboog kunt maken? Op <http://www.proefjes.nl/aflevering/8> staat hoe dat moet.

Op schooltv staat een filmpje over het ontstaan van het alfabet: <https://schooltv.nl/video-item/hoe-is-het-alfabet-ontstaan-van-de-egyptische-symbolen-tot-griekse-letters>

Schrijf eens je eigen naam zoals de Egyptenaren dat deden: <https://kids.flevoland.to/knutselen/egypte.shtml>

Op wikikids kun je wat informatie vinden over Egyptische hiërogliefen: https://wikikids.nl/Egyptische_hi%C3%ABrogliefen

Goed of fout Rekenen

Geef bij de zinnen over wist je dat aan of ze goed of fout zijn. Als je het helemaal goed gedaan hebt, lees je 2 woorden die met rekenen te maken hebben. Succes!

- 1 Voordat er cijfers waren, werd er geturfd.
- 2 Met een mes werden er streepjes gekerfd.
- 3 Kerven werd gedaan in een botje of stokje.
- 4 Ongeveer 6000 jaar begon men te schrijven.
- 5 De vreemde tekens werden beeldtaal genoemd.
- 6 Elk volk had dezelfde tekens.
- 7 Heel lang werden maar 6 cijfers gebruikt.
- 8 Een dagdeel was 9 uur.
- 9 De nul was lang onbekend.
- 10 Voor de 'niks" werd een rondje bedacht.
- 11 Abraham kocht land voor 500 zilverstukken.
- 12 Wij gebruiken nog steeds dezelfde cijfers.
- 13 Kinderen leren nog steeds staartdelingen.

goed	fout
O	B
R	P
T	E
E	U
L	O
P	L
E	T
V	N
D	E
E	R
M	L
E	P
R	N

Oplossing: